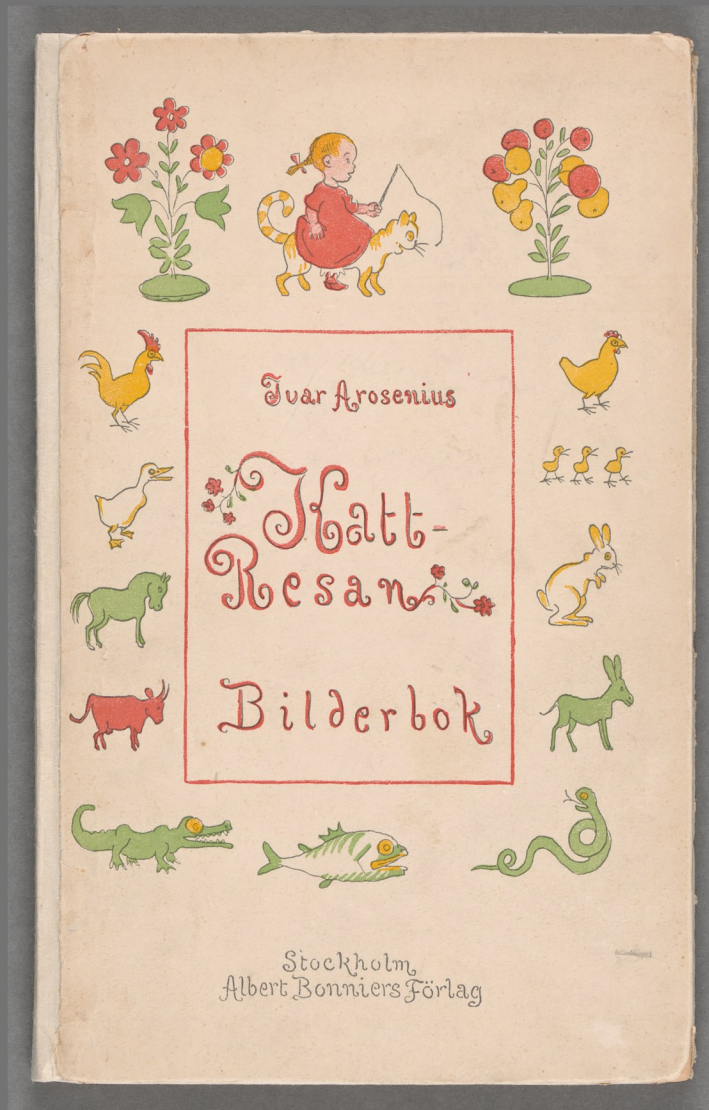

Arosenius, Ivar

Kattresan /

Tryck // / 78 H Br. qv.

Tillkomstår 1909

Digitaliserad år 2021

Tvar Arosenius

Mat-
Resan

Bilderbok

Stockholm
Albert Bonniers Förlag

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

Under
Barn
(B.)
4

29/1

179

Kongl. biblioteket

0 0000 000002876

Kong
S
U
S

Tvar Arosenius

Walt-
Resan

Bilderbok

Stockholm
Albert Bonniers Förlag

Lillans Kattresa.

Lillan gick på vägen ut,
Mötte där en katt,
Blev så rädd så att
Hon hävde upp ett tjut.

Katten sade: »Jam,
Jag är snäll och tam,
Jag är snäll och inte stygg,
Du får åka på min rygg!»

Lillan satt sej genast opp.
Det bar av uti galopp.
Lillan var så gla, så gla.
Katten sprang så bra, så bra.

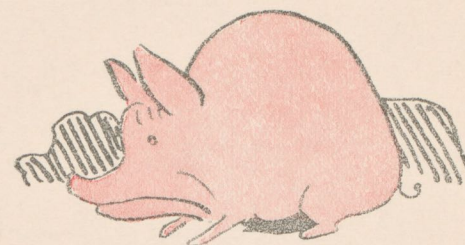
Snart så mötte dom en tupp
Lillan skrek: »Se upp, se upp!»

Och han blev så rädd och sprang
Hemåt till sin tuppmadam.

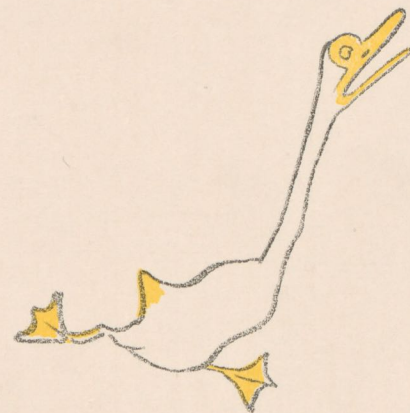
Sedan mötte dom en gris,
Han blev skrämnd på samma vis.

Och han blev så rädd, så rädd,
Kröp ner uti sin grisebädd.

Sedan mötte dom en gås.
Han blev lika rädd förstås.

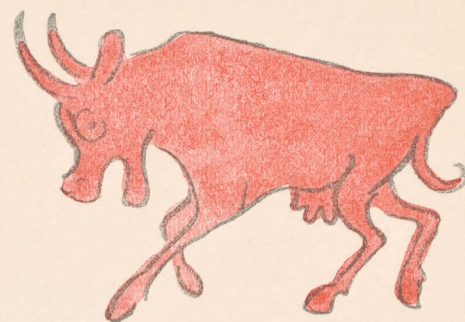
Han blev så rädd, så han blev blek,
Och sträckte på sin hals och skrek.

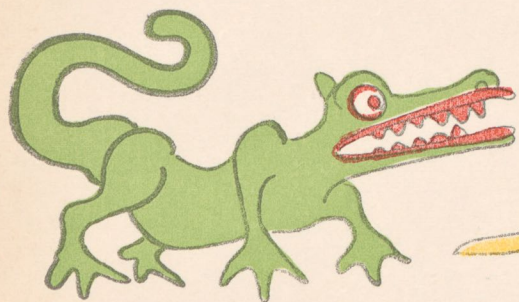
Sedan kom dom till en å,
Katten sam med lillan på.
Fiskarna i vattnet sam
Mycket rädda om varann.

Lillan hon kom snart i land
Plocka' blommorna på strand.

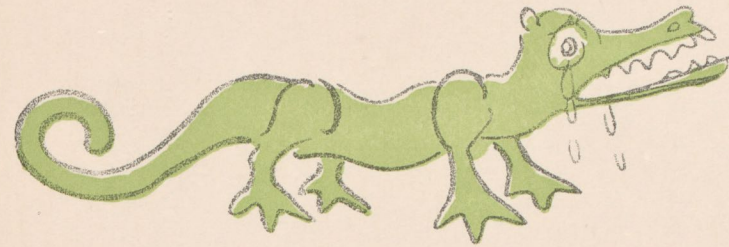

Sedan mötte dom en ko
Det blev farligt må ni tro.
Kon den ropte »möh» och sprang
Rakt mot katt och lilla fram.
Men lillan slog med piskan, klask.
Kon, den fick så mycket dask.

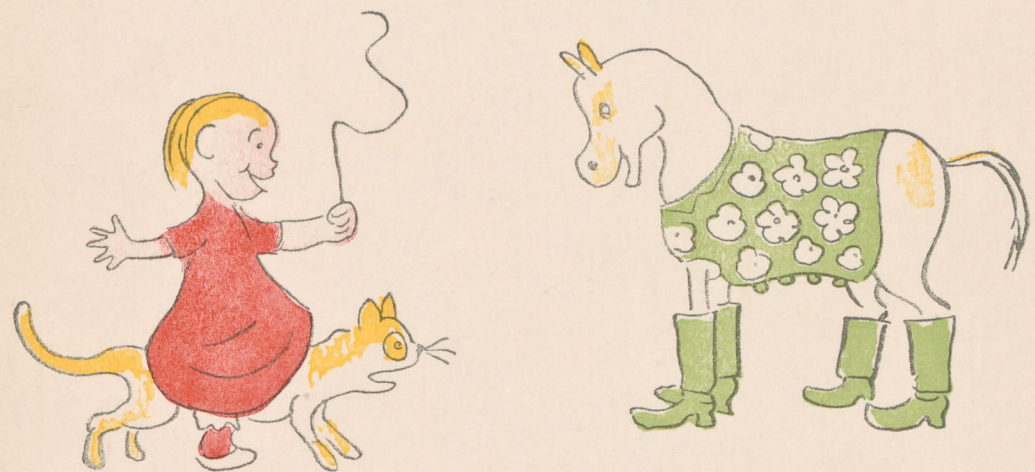

Se'n mötte dom en krokodil.
Katten sprang liksom en pil.

Den ville äta lillan opp,
Men katten rädda' lillans kropp.
Ty katten sprang så fort, så att
Ingen kunde få den fatt.

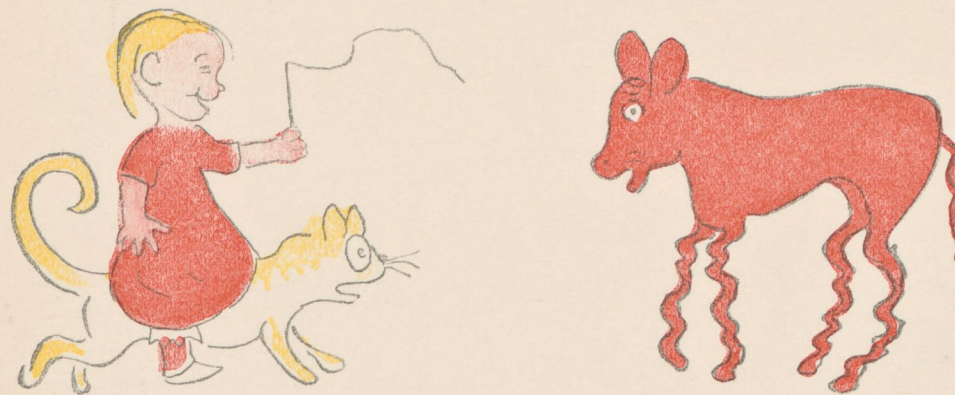

Krokodilen grät så många tår,
Han led utav en hunger svår.
Men lillan skratta' och va' gla,
Att den ej kunde lillan ta.

Sedan mötte dom en häst,
Han var klädd i blommig väst.

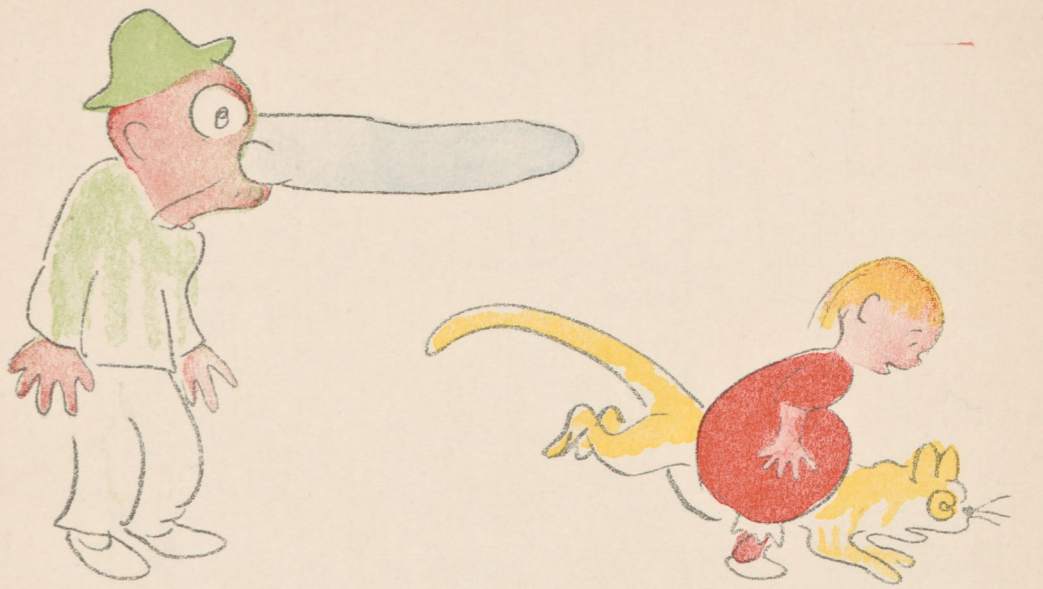
Stövlar hade han också,
Men svansen den var inget på.

Sedan mötte dom en kalv,
Han blev så rädd så att han skalv.

En gubbe kom med näsa blå
Och han var klädd i kallikå.
Han var så hemsk, så ful och stor
Så katt och lilla skrek på mor.

Men katten satt i väg i språng
Och gubbens näsa blev så lång.

Sedan kom dom till en sta,
Där stod husen ra i ra.

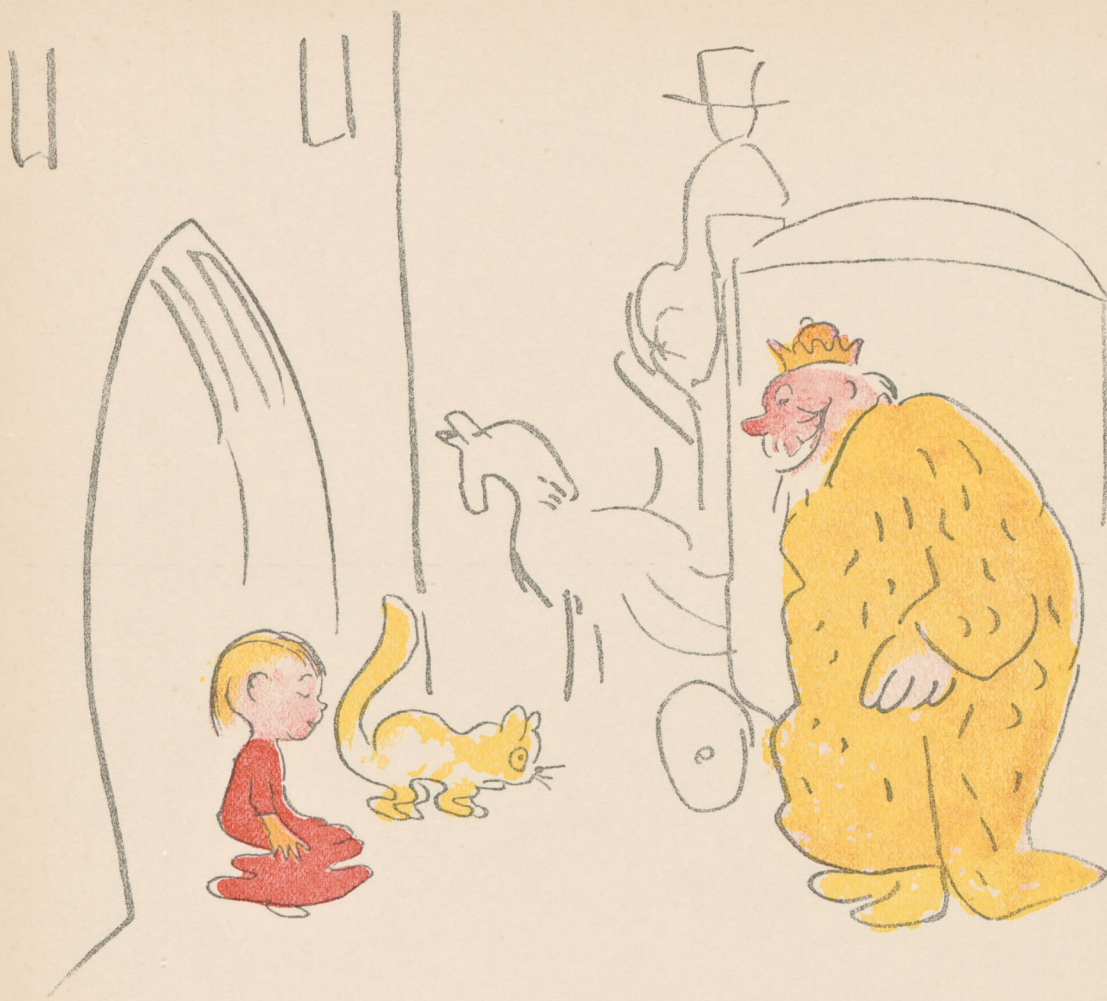
En polis gick av och ann.
Blanka knappar hade han.
Och hans kläder dom var blå
Och han var så viktig så.

Se'n fick dom se en fru så skön
Klädd uti en klänning grön.

Och uti en droska satt
Kungen själv så trött och matt.
Två lakejer stodo bak,
Kusken satt på droskans tak.
Fyra hästar drogo brått
Droskan hem till kungens slott.

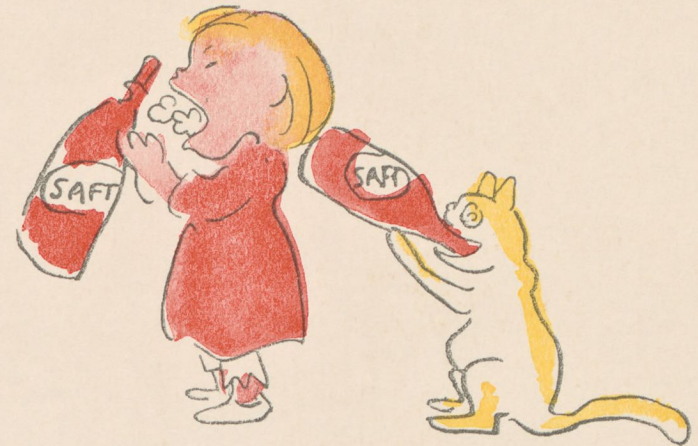

Katten sprang så fort, så fort
Ända fram till slottets port.
Katt och lilla stod och neg,
När kungen ut ur droskan steg.
Och när han fick lillan se
Blev hans mun så gla' och bre'.

Och han sa till en lakej:
»Hör du, Karlsson, skynda dej
Och gå efter något gott
Saft och kakor och kompott.»
Lakejen sprang i slottet in
Och kom tillbaka som en vind
Med saft och kakor och kompott
Och mycket annat smått och gott.

Lillan mumsa med besked,
Katten han fick smaka med.

Och dom blev så mätta så
Dom inte orkade att gå.

Katten åt så att han sprack,
Lillan skrek och ropte ack!

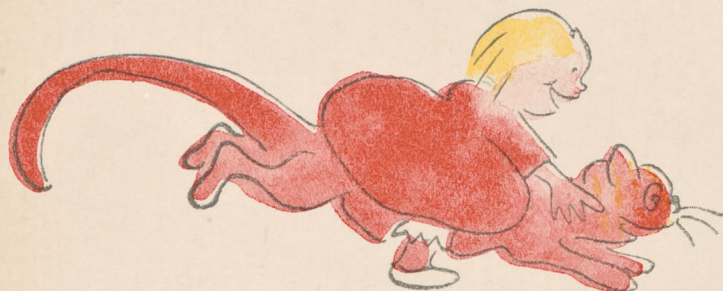
Men kungen trösta'na och sa:
»Vi ska göra katten bra.»
Och en skräddare kom strax
Med en nål och tråd och sax.
Och han började att sy,
Katten skrek i himlens sky.

Men snart så var han frisk och kry,
Precis som om han varit ny.

Och dom var så glada så.
Nu kunde katten åter gå,
Och så sade dom adjö
Katten sprang så han blev rö.

Och så kom dom hem till mor.
Där blev glädjen mycket stor.
Men dom var så trötta så
Dom genast somna bägge två.
Och de sova nu så gott
Efter allt de genomgått.

